

Heden Hotel & conferentiecentrum

Landgoed Ehzerwold is sinds 1998 dé locatie voor vergaderingen, trainingen, conferenties en presentaties. Deze zakelijke bijeenkomsten vonden veelal door de week plaats waardoor de bezetting in het weekeinde achterbleef. Er werd besloten de accommodatie aan te passen naar Hotel & Conferentiecentrum om ook de weekenden te gaan benutten en naast zakelijke bezoekers ook vakantiegangers welkom te heten. In de parktuin werden 2 hotelgebouwen geplaatst met een capaciteit van 114 kamers en 1 suite. Hotelgasten en passanten genieten nu alweer meer dan 10 jaar volop van inspanning en ontspanning op ons prachtige landgoed en de natuurlijke omgeving.

Door toenemende drukte werd in 2003 besloten om een serre te gaan aanbouwen zodat we ons ook konden gaan richten op feesten en partijen. Zelfs voor het afsluiten van het burgerlijk huwelijk en een volledig verzorgd bruiloftsfeest bent u op ons prachtig gelegen landgoed aan het juiste adres.

Nu kunnen we zeggen dat we een goed en gezond bedrijf zijn en dé locatie voor zowel een ontspannen vakantie als een vergadering in een plezierige, inspirerende setting. Het bos- en waterrijke landgoed in de wijde omgeving bieden overigens ook voldoende ruimte en mogelijkheden voor ontspanning of actieve bezigheden. Een verblijf op Hotel Landgoed Ehzerwold voorziet u van energie waar u nog lang van kunt genieten.

Dé locatie

Hotel Landgoed Ehzerwold

Sinds 1908

HOTEL LANDGOED EHZERWOLD

Ehzerallee 14
7218 BS Almen

T. +31 575 - 431143 - F. + 31 575 - 431710
E. receptie@ehzerwold.nl - I. www.ehzerwold.nl

1908-1920 Ziekenhuis

In 1908 werd in opdracht van Clara Elisabeth Janssen en haar echtgenoot Pieter Leendert van der Harst de eerst paal van het P.W. Janssen Ziekenhuis geslagen. Dat gebeurde op het terrein waar kort daarvoor 'De Hoogenkamp' had gestaan, een landhuis net buiten de bebouwde kom van het dorpje Almen. Het kapitale landhuis, waar de burgemeester van Gorssel nog had gewoond, was inmiddels met de grond gelijk gemaakt.

Hoewel de bouw werd bekostigd door Clara Elisabeth, die een aanzienlijk kapitaal van haar vader had geërfd, was het idee om een ziekenhuis te stichten waarschijnlijk afkomstig van haar echtgenoot.

Van der Harst was huisarts in Almen en toen het P.W. Janssen Ziekenhuis op 16 Juni 1916 zijn deuren opende, trad hij op als geneesheer-directeur. Het ontwerp voor het ziekenhuis was van de hand van de Delftse hoogleraar bouwkunde prof. Itz. Hij had een gebouw bedacht dat bestond uit twee haaks op elkaar staande gedeelten. Het ene stond met het front naar het zuiden, de andere naar het westen. In de westvleugel waar ook de hoofdingang was, bevonden zich de vertrekken van het medisch personeel; beneden dat van de verpleegsters.

In dit deel was bovendien een laboratorium, een apotheek en een operatiekamer. De zuidvleugel vormde het eigenlijke ziekenhuis, want daar waren de kamers van de patiënten.

De stichters

1920-1993 Sanatorium

Amsterdam nam het ziekenhuis over om het om te bouwen tot een sanatorium. Dat betekende dat de patiënten goede voeding moesten krijgen en veel tijd in de frisse lucht moesten doorbrengen. Maar boven alles stond rust, strenge rust, eerst in bed en later, als het genezingsproces vorderde, in een ligstoel in de hal. Daarna moesten ze wandelingen maken in het park en tenslotte, als ze bijna genezen waren, kregen de patiënten werktherapie.

Zo'n kuur, die maanden in beslag nam, vergde nogal wat van het doorzettingsvermogen van de patiënten, vooral ook doordat er maar weinig afleiding was. Om de sleur een beetje te breken werd één keer in de maand een ontspanningsavond georganiseerd. Soms trad er een zangkoor of een orkestje op, een andere keer werd er een film vertoond, of kwam er iemand een lezing houden. De pastoor uit Lochem en de predikant uit Almen

Het gasthuis

die zo nu en dan langskwamen, zorgden natuurlijk ook voor de nodige afwisseling.

Voor wie van lezen hield was er de bibliotheek, die werd beheerd door mev. Sickenga. Later werden er ook lessen Nederlands en beginnerscursussen Engels en Duits gegeven, eveneens door de vrouw van de geneesheer-directeur. Voor wie niet van lezen of leren hield was de komst van een radio - een geschenk van het bestuur - in 1926 een uitkomst. Drie tot vier keer in de week klonk via een luidspreker in de hal muziek in het sanatorium. Op zondagavond bracht de radio de patiënten op de hoogte van de uitslagen van de voetbalwedstrijden die dat weekeinde gespeeld waren.

Aanvankelijk was bijna iedereen dolenthousiast over het apparaat, maar later werd duidelijk dat er ook nadelen aan zaten. Er brak namelijk geregeld onenigheid uit over de vraag welk programma beluisterd moest worden. Bovendien bleken er ook patiënten te zijn die er geen enkele behoefte aan hadden naar de radio te luisteren. Begin 1934 werd de radio met luidspreker daarom op verzoek van de patiënten vervangen door een installatie met koptelefoons.